

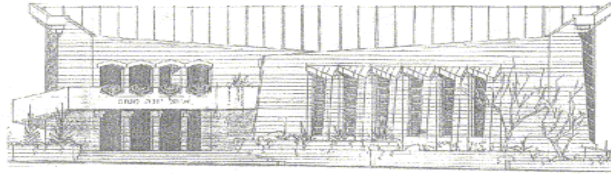
Ohel Yonah Menachem

Synagogue &
Community Center

Rabbi David Spektor

דוא"ל:

vaad@ohelyonah.com

אוהל יונה מנחם

בית כנסת
ומרכז קהילתי

הרב דוד ספקטור

אתר אינטרנט:

www.ohelyonah.com

דרשת נעילה תש"ע

מאת הרב דוד אברהם ספקטור

אחד מתלמידי הבעל שם טוב והמגיד ממזריטש היה ר' ליב שרה'ס (בן שרה) שהיה צדיק נסתר והיה נוסע ממקום למקום לקרב את ישראל לאביהם שבשמים. (סיפורי חסידים (הרב זיין) עמ' 93) פעם בערב יום כיפור נסע ר' ליב שרה'ס הביתה, אבל בדרך היו גשמים עזים והוא נתקע ליום כיפור בכפר קטן. בכפר הזה גרו שמונה יהודים ועוד שני היהודים שהיו אמורים לבוא מן היער הסמוך לתפילות יום הכיפורים. הלך ר' ליב לבית הכנסת לתפילת כל-נדרי ובאו שמונת היהודים שגרים בכפר ויחד איתו עם ר' ליב שרה'ס הם תשע. ובינתיים נודע שנאסרו שני היהודים הגרים ביער מגלל איזו עלילת-שווה. ליל יום הכיפורים, כל נדרי ויש רק תשע יהודים. מה עושים? 'אולי בכל זאת יש כאן עוד איזה יהודי, אפילו יהודי מומר?' שואל אותם ר' ליב. הלא דלתי תשובה אינן ננעלות גם בפני יהודי מומר. שמעתי מרבתי שאף שמחטטים באפר יכולים למצוא שם ניצוץ של אש. משיב לו אחד מיהודי הכפר: 'אכן יש כאן יהודי מומר, הוא הפריץ שלנו, אדון הכפר, אבל הוא נשוי לגויה, בתו של הפריץ הקודם והיא השפיעה עליו להתנצר. היום הוא ערירי בלי ילדים וגם אשתו הגויה מתה לפני כמה שנים.' לתדהמתם מיהר ר' ליב לארמון הפריץ, לבוש בקיטל לבן. דופק על דלת החדר של הפריץ ובלי להמתין לתשובה פותח את הדלת ונפגש פנים בפנים עם הפריץ, היהודי המומר. 'שמי ליב שרה'ס. זכיתי להכיר את הבעל שם טוב ושמעתי מפיו הקדוש: 'כל יהודי צריך להתפלל תפילה קצרה, שאמר דוד המלך (תהלים נא, טז): 'הצילני מִדְּמִים אֶ-לֹהִים, כלומר הצילני שדמים - כסף - לא יהיו נחשבים אצלי לא-לוהים'. ממשיך ר' ליב שרה'ס לדבר אל לבו של הפריץ, היהודי המומר. 'אמי, שרה היתה יהודיה טהורה. אחד מבני הפריצים נתן עיניו בה והבטיח לה עושר וכבוד, אבל היא קידשה שם ישראל וכדי להינצל ממנו, נישאה ליהודי זקן, שהיה מלמד עני. 'ועכשיו, פנה ר' ליב ישירות לפריץ: 'אתה לא זכית לעמוד בניסיון הזה ובשביל כסף יצאת לשמד. אבל תדע, כי אין לך דבר העומד בפני התשובה, ויש קונה עולמו בשעה אחת. והנה השעה! ערב יום הכיפורים עכשיו ועוד מעט השמש ישקע וליהודים היושבים בכפר חסר אחד למנין. בוא יחד אתי להצטרף למנינם והכתוב אומר: 'העשירי יהיה קודש לה'.

חווור פני הפריץ והוא הלך עם ר' ליב ונכנס לבית הכנסת ועיניו נתמלאו דמעות. אחד היהודים נתן לפריץ טלית והוא כיסה את כולו. ר' ליב ניגש לארון הקודש מוציא ספר תורה אחד ומוסר לזקן הקהילה וספר תורה שני מוסר לפריץ, למומר. ר' ליב עומד ביניהם ומתחיל בניגון של ליל כל נדרי: "על דעת המקום ועל דעת הקהל אנו מתירים להתפלל עם העבריינים."

אנחה עמוקה התפרצה מעומק לבו של הפריץ וכולם געו בבכי. וכך זה נמשך מדי פעם, משך כל התפילות. ובעת תפלת נעילה, כשהגיע הקהל ל-'שמע ישראל', הכניס הפריץ את ראשו לארון הקודש, חבק את ספרי התורה וקרא בקול גדול שזעזע את כל המתפללים: שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד. 'ופתאום הוציא את ראשו מתוך ארון הקודש והתחיל לקרוא בכל כוחו: ה' הוא אלוהים, ה' הוא אלוהים שבע פעמים."

זכה אותו יהודי מומר וקנה את עולמו בשעה אחת. אחי ורעי, עכשיו גם לנו הגיע השעה הזאת. שעת החתימה. שעת הנעילה. גם אנו יכולים לקנות את עולמנו בשעה אחת. שערי תשובה עדיין לא ננעלו. וכבר הדריך אותנו הרופא הגדול, הרמב"ם (תשובה ג, ד): "צריך כל אדם שיראה עצמו... כאילו חציו זכאי וחציו חייב, וכן כל העולם חציו זכאי וחציו חייב... עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה." אמנם קשה לעשות עכשיו בשעת נעילה מצוה אחת, אבל כל אחד ואחת מאיתנו יכול לקבל על עצמו בלי נדר בשעה הקרובה מצוה אחת שעוד לא קיים עד היום או שקיים באופן חלקי בלבד. והחלטה האישית הזאת בע"ה יכריע אצלו הכף לזכות. והקב"ה יחשיב את הרהור התשובה שלו כתשובה ממש, וכמובן שאחרי יום כיפור עליו לקיים את הבטחתו וליישם את המצוה שקבל על עצמו הלכה למעשה.

רבונו של עולם, אנו נשתדל לעשות את מה שמוטל עלינו ואנו פונים אליך בשעה זו, בשעת נעילת שערים, שתעשה את המוטל עליך, להושיע את עמך ישראל מכל צרותיו. תאמר כבר די לצרותינו הלא אנו בניך. אבא, תבטל את הגזרות הקשות. אנא תבטל אותה מגפה קשה של שפעת שהפילה כבר חללים רבים. אנא תבטל מעלינו האיום הגרעיני וטיפול עליהם אימה ופחד. תפתח לנו שערי פרנסה טובה, שערי רפואה שלמה ובריאות איתנה. ריבונו של עולם תחתום בשעה הזו את כל בניך ובנותיך בספר חיים טובים ותהיה לנו ביחד שנה טובה ומתוקה, מתוקה באמת!